



Fișă de bune practici Observă și fii atent. Trunchiul modulului/ R

Lucie MAERTEN . Groupe Scolaire Jean Calvet.Cahors 46000 France

1. Obiective.

Scopul acestei fișe este de a arăta printr-un caz practic, de asemenea, și clinic, cum profesorul care alege să adopte o poziție empatică în relația cu copilul cu CES, reușește să-i găsească un loc în grup . Bazându-se pe resursele pe care copilul lasă să le vadă, profesorul îl sprijină să-l și-l ajută să- și găsească un loc în grup și îl încurajează în necesitatea existenței unei relații cu colegii.

2. Derularea " Bunei practici".

☞ Lista de anamneză asupra situației copilului:

E.L este un băiat de 10 ani. E.L rămâne singur în timpul vacanței, nu se află în relație sau se joacă cu alți copii, el circulă și rămâne lângă adult ,facând mișcări din degete și mâini. Privirea lui este foarte expresivă, trăim o mulțime de emoții, dar cum ar trebui să căutăm răspunsuri? La începutul sosirii mele în clasa integrată, E.L este ca un electron liber, el este opusul grupului, apoi se integrează treptat, își găsește locul și aduce grupului de clasă ceea ce este el.

☞ Prima situație practică: "Ritualul dirijorului"!

Foarte sensibil la universul muzical, E.L este la originea "ritualului dirijorului". Când ascultăm muzică, observ că E.L face mișcări foarte mici cu degetele și mâinile în ritm cu muzica și cu delicatețe extremă. Vorbesc cu el despre ceea ce tocmai am observat și l-am întrebat dacă ar fi de acord să le arăte colegilor,să-mi ia locul în fața grupului. E.L se instalează și ne împărtășim un moment magic, simplu, dulce, autentic care ne atinge și ne îmbrățișează inima. De atunci, în fiecare dimineață, când E.L face pe "dirijorul",colegii îl iubesc.

☞ A doua situație practică: "Vorbește, vorbește"!

În sala de clasă se instalează climatul de încredere și de ascultare, acordăm timp pentru a ne asculta cuvintele și pentru a-i oferi sprijinul nostru, ajutorul nostru dacă îl cere. Este la fel pentru E.L..

Atunci când face discursuri lungi, toti (elevii și profesorii) suntem atenti pentru a prinde cel mai mic mesaj. Noi reformulăm cu cuvintele noastre, dar nu pot spune dacă îi enervează pe E.L că nu îl putem înțelege. El continuă discursul său, alimentat de mimică, dar nu de furie, nu de nerăbdare. Într-o zi, la vremea calmă,

E.L mă caută și îmi spune:

- "Vorbește, vorbește". Asta înțeleg. Mă aplec și amândoi stăm pe covor, culcându-ne pe spate. E.L vorbește cu mine timp de 10 minute, ascult, aprob, reiau cuvintele care mi le spune. Moment magic, am iubit acest moment de comunicare fără cod. Din moment ce E.L vine de multe ori la mine; "Vorbește, vorbește, ", dar nu este întotdeauna evident momentul pentru a-i procesa cererea.

3. Evaluarea activității

În acest experiment cu E.L pot fi identificate două bune practici: observarea și ascultarea. În prima situație, profesorul detectează gestul discret al copilului către persoana sensibilă, deoarece o dispoziție empatică îl face capabil să perceapă ceea ce ar părea trivial. Copilul își exprimă unicitatea prin estetica gestului său, iar profesorul care îi acordă atenție, folosește această singularitate pentru a-l recunoaște și a-i oferi un loc în grup. Copilul devine inițiatorul unui ritual care, la rândul său, va alimenta și va încuraja o dinamică a grupului.

În ce privește a doua situație, practica ascultării este un joc. În ceea ce privește observarea, ascultarea implică o sensibilitate extremă din partea profesorului care este capabil să recunoască cererea copilului și singularitatea sa. Această ascultare merge chiar și dincolo de ceea ce lasă copilul să se audă, deoarece profesorul crede că recunoaște cuvintele "vorbește, vorbește". În limbajul copilului. Această practică este cunoscută sub numele de "atitudine anticipativă". Îngrijitorul uneori ajunge la halucinația cererii copilului de a introduce o ordine simbolică a limbajului și a stimula relația sa cu celălalt.

4. Limite.

Se poate vedea că atitudinea empatică este o dispoziție prin care cineva intră prin experiența testată a celuilalt pentru a încerca să decodeze, să evidențieze resursele, punctele de sprijin pe care le posedă și care sunt baza unei activități educaționale și educative cu el. Cu toate acestea, atenția pe care o necesită este consumatoare de timp și totodata consumatoare de energie.

5. Perspective.

Dobândită atitudinea empatică, atunci când ajungem prin ascultare și observare să identificăm situațiile în care sunt exprimate resursele și / sau cerințele studentului cu CES, este necesar să se poată conta pe asistența unei persoane însoțitoare (de exemplu, un asistent auxiliar școlar) care poate susține incluziunea singularității copilului.